

BEC1116 หลักเศรษฐศาสตร์ **Principles of Economics**

รายได้ประชาชาติ
(National Income)

ความหมายของรายได้ประชาชาติ

(Definition of National Income)

รายได้ประชาชาติ (National Income) คือ ผลรวมของรายได้ประเภทต่างๆ ที่บุคคลในระบบเศรษฐกิจได้รับในฐานะเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตในรอบระยะเวลาหนึ่ง ๆ

ดังนั้นรายได้ประชาชาติจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อระบบเศรษฐกิจมีการผลิตสินค้าและบริการ

การคำนวณหารายได้ประชาชาติ

1. การคำนวณทางด้านผลิตภัณฑ์หรือผลผลิต (Product Approach)

คือ การคำนวณโดยใช้มูลค่าที่แท้จริงของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทั้งหมดที่พลเมืองของประเทศผลิตขึ้นในระบบเศรษฐกิจภายในรอบระยะเวลาหนึ่ง

2. การคำนวณทางด้านรายได้ (Income Approach)

คือ การคำนวณโดยใช้รายได้ทั้งหมดที่เจ้าของปัจจัยการผลิตได้รับในรอบระยะเวลาหนึ่ง

3. การคำนวณทางด้านรายจ่าย (Expenditure Approach)

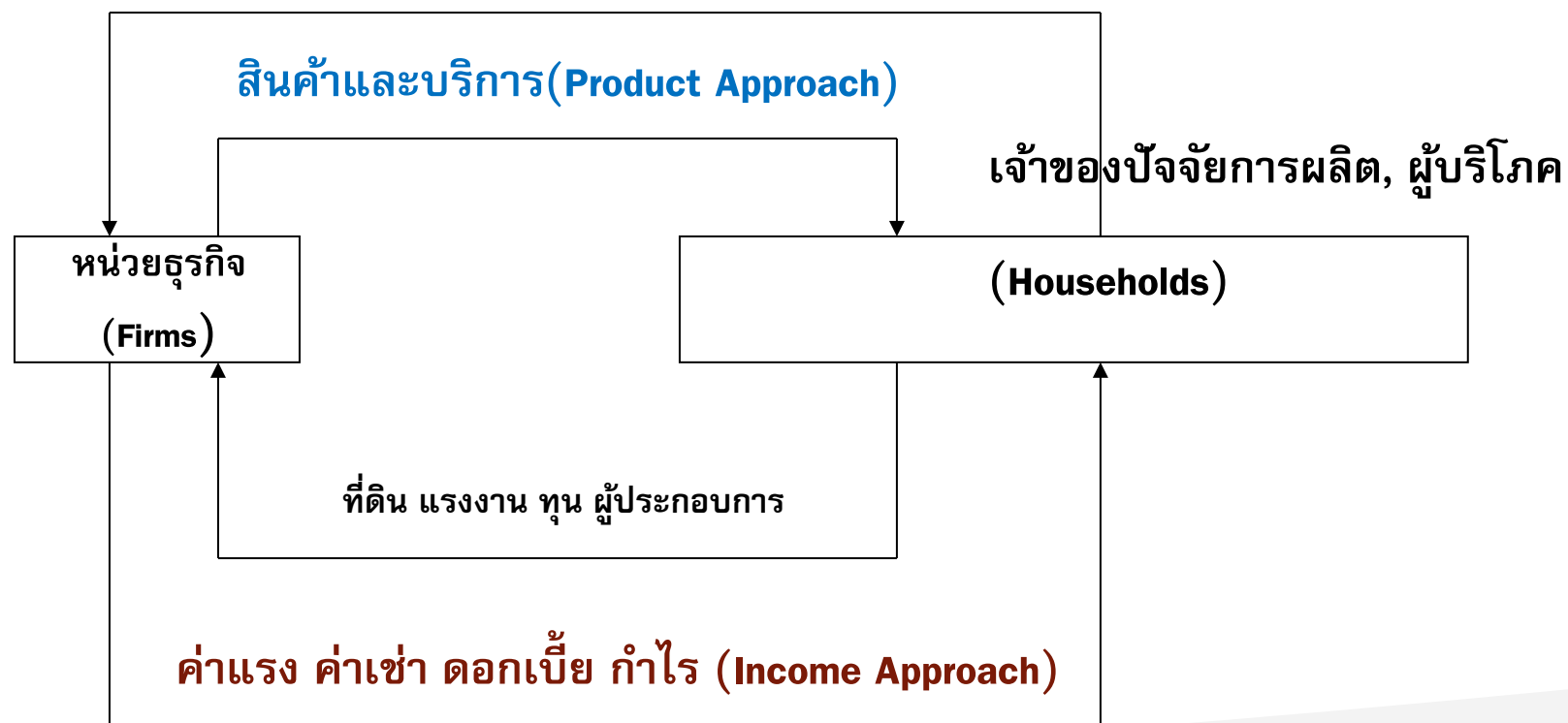
คือ การคำนวณโดยใช้รายจ่ายรวมที่หน่วยเศรษฐกิจใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ

กระแสหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ

(Economic Circular Flow)

ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ (Expenditure Approach)

1. การคำนวณรายได้ประชาชาติด้านผลผลิต

(Product Approach)

ประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์ของประเทศ ณ ราคาตลาด (GDP at market price)
2. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น ณ ราคาตลาด (Gross National Product at market price : GNP at mkp)
3. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาตลาด (Net National Product at market price : NNP at mkp)
4. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาทุน (Net National Product at factor cost : NNP at fc) หรือรายได้ประชาชาติ (National Income: NI)

การคำนวณรายได้ประชาชาติด้านผลผลิต

(Product Approach)

- I . คำนวณจากมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่มีการซื้อขายกันในตลาด
- II . คำนวณแบบมูลค่าเพิ่ม (Value Added Approach)

I. การคำนวณ GDP จากมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย

1. สินค้าและบริการที่นำมาคำนวณต้องเป็นสินค้าที่มีราคา มีการแลกเปลี่ยนซื้อขายกันในท้องตลาด โดยมีเงิน (money) เป็นสื่อกลาง
$$\text{มูลค่า} = \text{ราคา} \times \text{ปริมาณ}$$
2. สินค้าและบริการที่นำมาคำนวณต้องเป็นสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย
3. สินค้าและบริการถูกผลิตขึ้นภายในอาณาเขตของประเทศนั้นๆ โดยไม่คำนึงถึงความเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต
4. เป็นมูลค่าของสินค้าและบริการก่อนหักค่าเสื่อมราคา, ค่าสึกหรอของสินค้าประเภททุนต่างๆที่ใช้ในการผลิต

ปัญหาที่เกิดจากการคำนวณ GDP

- ปัญหาที่เกิดเนื่องจากการใช้มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายคือ **การนับซ้ำ (Double counting)** ดังนั้นจึงใช้วิธีการคำนวณจากมูลค่าเพิ่ม (Value added)

$$\text{มูลค่าเพิ่ม} = \text{มูลค่าที่ขายไป} - \text{มูลค่าที่ซื้อมา}$$

- ประเทศไทยใช้หลักการคำนวณหาจากมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิต

II. การคำนวณแบบมูลค่าเพิ่ม (Value Added)

- สินค้าและบริการขั้นสุดท้าย (Final goods and services) คือ สินค้าและบริการที่ผลิตออกสู่ผู้บริโภคโดยตรง
- สินค้าชั้นกลาง (Intermediate goods) คือ สินค้าที่ถูกผลิตออกมาเพื่อใช้สำหรับผลิตสินค้าชนิดอื่นๆ ในขั้นตอนต่อไป
- มูลค่าเพิ่ม (Value added) คือ ส่วนต่างระหว่างมูลค่าของสินค้าและบริการที่ผลิตออกมาได้ กับ มูลค่าของต้นทุนในการผลิตสินค้าและบริการ

$$\text{มูลค่าเพิ่ม} = \text{มูลค่าของผลผลิตแต่ละขั้นตอน} - \text{มูลค่าสินค้าชั้นกลาง}$$

การคำนวณทางผลผลิต (Product Approach)

โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภာพัฒน)

สาขาการผลิตเป็นทั้งหมด 16 สาขาการผลิต คือ

1. สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้
2. สาขาประมง
3. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
4. สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) ประกอบด้วย 22 อุตสาหกรรมย่อย
5. สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกแก๊ส
6. สาขาการก่อสร้าง
7. สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์
ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน
8. สาขาโรงแรมและภัตตาคาร

การคำนวณทางผลผลิต (Product Approach)

โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สพ.ก.พ.)

9. สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม
10. สาขาตัวกลางทางการเงิน
11. สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ
12. สาขาการบริหารราชการแผ่นดิน การป้องกันประเทศและการ
ประกันสังคมภาคบังคับ
13. สาขาการศึกษา
14. สาขาบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์
15. สาขาบริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคลอื่น ๆ
16. สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

A. ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น

(Gross Domestic Product : GDP)

ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น (Gross Domestic Product: GDP at Market Price) หมายถึงมูลค่ารวมของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ประเทศสามารถผลิตขึ้นได้ในระยะเวลาหนึ่งคิดที่ราคาตลาด

เป็นการรวมมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ซึ่งหมายถึงสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นมาและมีได้ถูกนำไปใช้ในการผลิตอื่นๆ นอกจากการบริโภค

B. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น

(Gross National Product: GNP)

- ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น ณ ราคาตลาด (Gross National Product at market price : GNP at mkp) คือ มูลค่าของสินค้าและบริการที่ประชาชาติหนึ่งผลิตขึ้นได้ในรอบระยะเวลาหนึ่งโดยคิดที่ราคาตลาด

$$\text{GNP at market price} = \text{GDP at market price} + \text{รายได้สุทธิจากต่างประเทศ} \\ (\text{Net factor Income from abroad})$$

B. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น

(Gross National Product: GNP)

- รายได้สุทธิจากต่างประเทศ (Net factor Income from abroad) คือมูลค่าของสินค้าและบริการที่ประชาชาติหนึ่งผลิตขึ้นได้ในรอบระยะเวลาหนึ่งโดยคิดที่ราคาตลาด

รายได้สุทธิจากต่างประเทศ = รายได้ที่พลเมืองประเทศนั้นก่อให้เกิดในต่างประเทศ
(Net factor Income from abroad) - รายได้ที่พลเมืองประเทศอื่นหาได้ในประเทศนั้น

C. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ

(Net National Product: NNP)

- ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาตลาด (Net National Product at market price : NNP at mkp) คือมูลค่าของสินค้าและบริการที่ประชาชาติหนึ่งผลิตขึ้นได้ในรอบระยะเวลาหนึ่งโดยคิดที่ราคาตลาด และหักค่าเสื่อมราคาสินค้าทุน

$$\text{NNP at mkp} = \text{GNP at mkp} - \text{ค่าเสื่อมราคาการใช้ทุน}$$

(Capital Consumption Allowance : CCA)

C. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ

(Net National Product: NNP)

- ค่าเสื่อมราคาการใช้ทุน (Capital Consumption Allowance : CCA) มีดังนี้
 - I. ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
 - II. ค่าเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต (Equipment) ที่ชำรุด
 - III. ค่าทรัพย์สินสูญหาย (Accidental Damage)

$$\text{NNP} = \text{GNP} - \text{CCA}$$

- ทำให้ทราบว่าแต่ละปีประเทศหนึ่งสามารถผลิตสินค้าได้เพิ่มขึ้นสุทธิเป็นจำนวนเท่าใด

D. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาทุน

(Net National Product at Factor Cost: NNP at fc)

ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาทุน (Net National Product at factor cost : NNP at fc)
หรือ รายได้ประชาชาติ (National Income: NI)

คือ มูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ประชาชาติหนึ่งผลิตขึ้นได้ในรอบระยะเวลาหนึ่ง
โดยคิดที่ราคาทุน

ราคาทุน = ราคาตลาด - ภาษีทางอ้อม - เงินโอนธุรกิจ + เงินอุดหนุน

NNP at fc = NNP at mcp - ภาษีทางอ้อม - เงินโอนธุรกิจ + เงินอุดหนุน

NNP at fc = NI (National Income)

2. การคำนวณทางด้านรายได้

(Income Approach)

- รายได้ประชาชาติ (National Income : NI) คือผลรวมของรายได้ประเภทต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจได้รับจากการเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตในรอบระยะเวลาหนึ่งๆ ผลตอบแทนดังกล่าว ได้แก่ **ค่าจ้าง (Wage), ค่าเช่า (Rent), ดอกเบี้ย (Interest), และกำไร (Profit)**
- รายได้ประชาชาติ (National Income : NI) เป็นการรวมรายได้ประเภทต่างๆ ที่บุคคลได้รับในฐานะเป็นเจ้าของปัจจัยในการผลิตในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

$$NI = Wage + Rent + Interest + Profit$$

B. รายได้ส่วนบุคคล

(Personal Income: PI)

- รายได้ส่วนบุคคลทั้งหมดก่อนหักภาษีเงินได้ส่วนบุคคล

$$PI = NI - \text{กำไรที่กั้นไว้ขยายกิจการ} - \text{ภาษีเงินได้นิติบุคคล} + \text{เงินโอน}$$

เงินโอน เป็นรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการผลิตแต่เป็นการโอนอำนาจซื้อจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เช่น เงินที่รัฐจ่ายให้ผู้ได้รับความช่วยเหลือ เงินสงเคราะห์คนชรา เงินชดเชยการว่างงาน เงินทำบุญ เงินมรดก

C. รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ

(Disposable Income : DI)

- รายได้ส่วนบุคคลที่ได้รับมาหักด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

$$DI = PI - \text{ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา}$$

- รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ (Disposable Income: DI) แสดงถึงอำนาจซื้อและความสามารถในการออมของบุคคล

D. รายได้ต่อบุคคล

(Per Capita Income)

รายได้ต่อบุคคล (Per Capita Income) คือ รายได้เฉลี่ยของบุคคลในประเทศ ซึ่งคำนวณได้โดยเอารายได้ประชาชาติหารด้วยจำนวนประชากรทั้งสิ้นในประเทศ รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลที่สำคัญได้แก่

D.1 ผลิตรวมของชาติเฉลี่ยต่อคน (per capita GNP)

D.2 รายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อคน (per capita NI)

D.1 ผลิตรวมของชาติเฉลี่ยต่อคน

(per capita GNP)

- **ผลิตรวมของชาติเฉลี่ยต่อคน (per capita GNP)** หาได้จากการเอาผลิตรวมของชาติ (GNP) หารด้วยจำนวนประชากร

$$\text{Per Capita income} = \text{GDP} / \text{จำนวนประชากร}$$

- ผลิตรวมของชาติเฉลี่ยต่อคนนี้ ใช้เป็นเครื่องชี้ความสามารถในการผลิตของประชากรแต่ละคนในประเทศโดยเฉลี่ย

D.2 รายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อคน

(per capita National Income)

- รายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อคน (per capita NI) หาได้จากการเอารายได้ประชาชาติ (NI) หารด้วยจำนวนประชากร

$$\text{Per Capita NI} = \text{NI} / \text{จำนวนประชากร}$$

- รายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อคน ใช้เป็นเครื่องชี้ฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศและเป็นเครื่องแสดงถึงมาตรฐานการครองชีพของประชากรในประเทศว่าสูงต่ำอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น

3. การคำนวณทางด้านรายจ่าย

(Expenditure Approach)

เป็นการคำนวณรายได้ประชาชาติ โดยนำเอารายจ่ายของครัวเรือนในการซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายรวมกัน ในระยะเวลา 1 ปี

รายการที่นำมารวมด้านรายจ่ายประกอบด้วย

1. รายจ่ายในการบริโภคของบุคคล (Personal Consumption Expenditures: C)
2. รายจ่ายเพื่อการลงทุนภายในประเทศ (Gross Private Investment: I)
3. รายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล (Government Expenditure: G)
4. รายได้จากการส่งออกสุทธิ (Net Export: $X-M$)

เมื่อนำรายการข้างต้นมารวมเข้าด้วยกันจะได้ GDP at mcp และสามารถนำไปคำนวณหารายได้ประชาชาติได้

3. การคำนวณทางด้านรายจ่าย

(Expenditure Approach)

$$GDP = C + I + G + (X - M)$$

whereas

C = Consumption

I = Investment

G = Government Expenditure/ Government Spending

X = Exports

M = Imports

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง

(Real GDP)

$$\text{Real GDP} = \frac{\text{Nominal GDP}}{\text{GDP deflator}} \times 100$$

โดย	Real GDP	คือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง
	Nominal GDP	คือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เป็นตัวเงิน
	GDP Deflator	คือ ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

Nominal GDP & Real GDP

- **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เป็นตัวเงิน (Nominal GDP)** เป็นมูลค่าของผลผลิตภายในประเทศ โดยคิดตามราคาตลาดในขณะนั้นๆ
ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของ **Nominal GDP** จากปีหนึ่งไปอีกปีหนึ่ง จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากทั้งผลของผลผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป และผลของระดับ ราคาที่เปลี่ยนแปลงไป
- **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง (Real GDP)** เป็นมูลค่าของผลผลิตภายในประเทศ โดยคิดตามราคาตลาดในปีใดปีหนึ่ง (ปีฐาน)
- แสดงว่า การใช้ **Real GDP** เป็นเครื่องแสดงศักยภาพการผลิต และรายได้ของประเทศ หรือเปรียบเทียบฐานะทางเศรษฐกิจระหว่างช่วงเวลา จึงเหมาะสมกว่า **Nominal GDP** เนื่องจากได้ตัดผลของราคาออกไปแล้ว

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง

(Real GDP)

$$\text{Real GDP} = \frac{\text{Nominal GDP}}{\text{GDP deflator}} \times 100$$

ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index: CPI)

เป็นเครื่องมือวัดการเปลี่ยนแปลงระดับราคาสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคใช้จ่ายโดยทั่วไป

ข้อแตกต่างระหว่าง GDP deflator กับ CPI คือ

GDP deflator วัดระดับราคาสินค้าและบริการที่ประเทศผลิตได้

CPI วัดระดับราคาสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคใช้จ่ายโดยทั่วไป

GDP กับสวัสดิการสังคม (ข้อจำกัดการใช้ GDP)

- **GDP** คือ มูลค่ารวมของผลผลิตที่ระบบเศรษฐกิจหนึ่งๆ ผลิตได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
- **สวัสดิการสังคม (Social Welfare)** คือ ระดับความอยู่ดีมีสุขของคนในสังคม ซึ่ง ส่วนหนึ่งสามารถวัดได้จากปริมาณของรายได้ (หรือสินค้า) ที่มีอยู่เพื่อ สสนองตอบความต้องการของตนและทำให้เกิดความสุข แต่อย่างไรก็ตาม ความสุขอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ ด้วย
- ประชากรแต่ละรายก็มีความจำกัดในการเข้าถึงผลผลิตหรือทรัพยากรที่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลผลิตอาจจะกระจุกอยู่ที่ผู้บริโภคนไม่กี่ราย ขณะที่บางราย แทบจะไม่ได้บริโภคอะไรเลยก็ได้
- **GDP** ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องการกระจายรายได้
- **GDP** ยังไม่ได้คำนึงถึงเรื่อง ผลกระทบของการผลิตต่อสิ่งแวดล้อม
- ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว หรือที่เรียกว่า **GDP per capita** ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องวัดสวัสดิการของมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์

ประโยชน์ของการศึกษาเรื่องราวได้ประชาชาติ

- ทำให้รู้สถานการณ์ของประเทศ เนื่องจากรายได้เป็นดัชนีชี้วัดอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ
- ใช้เทียบมาตรฐานการครองชีพของประชาชน เช่น ระดับราคาสินค้ามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาหรือไม่
- เป็นเครื่องวัดความสำเร็จของนโยบายต่างๆ ของรัฐ และใช้ในการวางแผนกำหนดนโยบายในอนาคต
- ทำให้รู้โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศว่า มีรายได้มาจากด้านใด และใช้จ่ายไปในด้านใดบ้าง
- ใช้เปรียบเทียบระดับความเจริญเติบโต และมาตรฐานการครองชีพกับประเทศอื่นๆ

ข้อบกพร่องของรายได้ประชาชาติ

- ไม่ได้รวมสินค้าขั้นสุดท้ายที่ผลิตได้จริงทั้งหมด
- ไม่ได้คำนึงถึงการพักผ่อนหย่อนใจ
- ปัญหาการนับซ้ำ
- วัดแต่ปริมาณสินค้าเท่านั้น
- มิได้แสดงการกระจายรายได้
- มิได้คำนึงถึงผลกระทบทางสังคมจากการผลิต